

Vrouw van de wereld

‘Wat het meest ingrijpend in mijn leven is geweest? Als ik daarop inga kom ik uit bij mijn vader. Op een vroege zondagmorgen duwde ik de deur van de ouderlijke slaapkamer open; een paar luttele weken nadat mijn moeder, aan borstkanker, was overleden en begraven. Een blonde vrouw lag al slapende in zijn armen. Hij gebaarde met zijn hoofd dat ik me uit de voeten moest maken. Dit tafereel heeft zich later nog vele malen herhaald. Mijn vader rouwde niet, maar neukte er op los. Hoe hij aan deze vrouwen kwam is me altijd een raadsel gebleven.

“Papa wat doe je?”

“Dat gaat je niets aan,” wimpelde hij me steeds af.

Mijn vader heeft zijn hele leven niet veel uitgevoerd, behalve het vertalen van een roman van een bekende Spaanstalige schrijver. Door een bijzondere samenloop van omstandigheden loopt dat boek, na al die jaren, nog steeds goed en heeft hij er veel geld mee verdiend.

Toen ik geslaagd was voor de middelbare school ben ik meteen *Nederlands* gaan studeren. Die studie heb ik niet afgemaakt.

Ik heb meer mannen in bed gehad dan daarbuiten. Iedere keer als het veelbelovend was en ik ze aan mijn vader voorstelde dumpte ik ze. Als hij ernaar informeerde haalde ik mijn schouders op. De teleurstelling als het weer niet gelukt was kon ik van zijn gezicht aflezen, iedere keer was dat mijn triomf en wraak.

Uiteindelijk heb ik mezelf meer benadeeld dan mijn vader gestraft met dit destructieve gedrag. De zucht om mannen te scoren was een merkwaardige kant in mijn gedrag. Als ik maar met mijn ogen knipperde waren ze niet meer weg te slaan. Ik lette goed op voor ik toesloeg, ik moest ze kunnen belasteren, bezoedelen, zij mij niet. Dat is me bij twee mannen niet gelukt.

Na mijn afgebroken studie ben ik als intercedente gaan werken bij een goed draaiend uitzendbureau. Al snel kwam ik op het idee om zelfstandig een keten van uitzendbureaus op te zetten. Alles zat mee: goed gekwalificeerd personeel was in voldoende mate voorhanden, een ruime uitzend- en aantrekkende vastgoedmarkt, betaalbare hypotheek voor mijn kantoorpanden. Rond mijn vijfveertigste heb ik alles verkocht. In één klap was ik van niemand afhankelijk meer, alles had ik wat mijn hart begeerde. Tot mijn stomme verbazing erfde ik ook nog een aardige som geld van mijn vader.’